

που είχε ασκηθεί κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 19ης Ιουνίου 2002 να μην προβάλλει αντιρρήσεις σχετικά με τη χορηγική-θεία από τις γερμανικές αρχές ενίσχυση υπέρ της επιχειρήσεως Zellstoff Stendal για την κατασκευή εργοστασίου παραγωγής χαρτοπολτού — Εσφαλμένη εκτίμηση των προϋποθέσεων του παραδεκτού προσφυγής με την οποία ενδιαφερόμενος κατά την έννοια του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ ζητεί την ακύρωση αποφάσεως που έχει εκδώσει η Επιτροπή βάσει του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Zellstoff Stendal GmbH φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 102 της 1.5.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Μαΐου 2011 [αίτηση του Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V. κατά Bezirksregierung Arnsberg

(Υπόθεση C-115/09) (¹)

(Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων — Σύμβαση του Aarhus — Οδηγία 2003/35/ΕΚ — Πρόσβαση στη δικαιοσύνη — Μη κυβερνητικές οργανώσεις για την προστασία του περιβάλλοντος)

(2011/C 204/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V.

κατά

Bezirksregierung Arnsberg

παρισταμένης της: Trianel Kohlekraftwerk Lünen GmbH & Co. KG

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Ερμηνεία του άρθρου 10 α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 156, σ. 17) — Δικαίωμα των μη κυβερνητικών οργανώσεων να ασκήσουν έφεση κατά των αποφάσεων περί αδειας σχεδίων που μπορούν να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον — Έκταση του δικαιώματος αυτού — Δυνατότητα προβολής όλων των καθοριστικών διατάξεων ή μόνον των διατάξεων που βασίζονται άμεσα στο κοινοτικό δίκαιο, περιλαμβανομένων

εκείνων που προστατεύουν μόνον το γενικό συμφέρον και όχι τα ατομικά δικαιώματα — Ουσιαστικές προϋποθέσεις σε περίπτωση περιορισμού μόνο στις διατάξεις που βασίζονται στο κοινοτικό δίκαιο

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 10α, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, απαγορεύει νομοθεσία η οποία δεν παρέχει στις μη κυβερνητικές οργανώσεις που προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος του άρθρου 1, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας τη δυνατότητα να προβάλλουν ενώπιον δικαστηρίου, στο πλαίσιο προσφυγής κατά αποφάσεων με τις οποίες εγκρίνονται σχέδια που «ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35, παράβαση κανόνα που απορρέει από το δίκαιο της Ένωσης και προστατεύει αποκλειστικώς τα συμφέροντα του κοινωνικού συνόλου και όχι τα συμφέροντα ιδιωτών.
- 2) Οι μη κυβερνητικές οργανώσεις μπορούν να αντλήσουν από το άρθρο 10α, τρίτο εδάφιο, τελευταία περίοδος, της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35, το δικαίωμα να προβάλλουν ενώπιον δικαστηρίου, στο πλαίσιο προσφυγής κατά αποφάσεων με τις οποίες εγκρίνονται σχέδια «που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 85/337, παράβαση των κανόνων του εθνικού δικαίου που απορρέουν από το άρθρο 6 της οδηγίας 92/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2006/105/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, μολοντί το εθνικό δικονομικό δίκαιο δεν το επιτρέπει για τον λόγο ότι οι προβαλλόμενοι κανόνες προστατεύουν αποκλειστικώς τα συμφέροντα του κοινωνικού συνόλου και όχι τα συμφέροντα ιδιωτών.

(¹) ΕΕ C 141 της 20.6.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Μαΐου 2011 — Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-176/09) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 2009/12/ΕΚ — Αερολιμενικά τέλη — Πεδίο εφαρμογής — Αερολιμένες των οποίων η ετήσια κίνηση υπερβαίνει τα πέντε εκατομμύρια μετακινήσεων επιβατών ετησίως και αερολιμένες με την υψηλότερη επιβατική κίνηση σε κάθε κράτος μέλος — Κύρος — Αρχές της ίσης μεταχειρίσεως, της αναλογικότητας και της επικουρικότητας)

(2011/C 204/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: C. Schiltz, επικουρούμενος από τον P. Kinsch, δικηγόρο)